

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.773 van 1 februari 2016
in de zaak A. 218.061/XIV-36.866**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Julien Hardy
 kantoor houdend te 1400 Nijvel
 rue des Brasseurs 30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 12 januari 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 158.522 van 15 december 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 15 januari 2016aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Verzoekster voert in een enig middel onder meer de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, van de artikelen 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december

1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) en van het artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, doch zonder uiteen te zetten op welke wijze het bestreden arrest deze bepalingen zou hebben geschonden. Verzoekster voert tevens de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet, doch deze bepaling is niet van toepassing op een jurisdictionele beslissing zoals het bestreden arrest. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

In de aanvankelijk bestreden beslissing wordt opgemerkt dat het feit dat verzoekster geen pogingen heeft ondernomen om zich te informeren over het feit dat de politie ook na haar vertrek nog langskomt bij haar moeder en zus en alles overhoop halen, ernstig raakt aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen. Gelet op de devolutive werking van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal waarbij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volle rechtsmacht beschikt, is deze laatste niet gebonden door de motieven van de aanvankelijk bestreden beslissing. In het bestreden arrest worden de motieven betreffende de politie-invalen bij verzoeksters moeder en zus en betreffende het contact van verzoekster met haar zus echter niet meer opgenomen. De door verzoekster aangevoerde schending kan dan ook de strekking van het bestreden arrest niet hebben beïnvloed. Het enige middel kan bijgevolg niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden en is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op een februari tweeduizend zestien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams